

CO DĚLAT, AŽ UŽ TU NEBUDU

MAMINČINY RADY
PRO DCERU

SUZY HOPKINSOVÁ & HALLIE BATEMANOVÁ

 Alferia®

Těž od Hallie Batemanové

*Brave New Work:
A Journal to Help You Unleash
Your Inner Artist*
(česky dosud nevyšlo, pozn. red.)

*Love Voltaire Us Apart:
A Philosopher's Guide to Relationships*
(česky dosud nevyšlo, pozn. red.)
(ilustrátorka)

If Our Bodies Could Talk
(česky dosud nevyšlo, pozn. red.)
(ilustrátorka)

CO DĚLAT, AŽ UŽ TU NEBUDU

MAMINČINY RADY PRO DCERU

SUZY HOPKINSOVÁ & HALLIE BATEMANOVÁ

What to Do When I'm Gone

Translation © Jana Kellnerová, 2026

Copyright © Suzy Hopkins, 2018

Illustrations © Hallie Bateman, 2018

This translation of **WHAT TO DO WHEN I'M GONE**
is published by Grada Publishing a.s. by arrangement with
Bloomsbury Publishing Inc. All rights reserved.

ISBN 978-80-271-5961-1

Tato knížka je věnována všem našim maminkám.

Úvod

Když mě v dětství přepadly v noci obavy ze smrti, probudila jsem mámu, a ta mě utěšovala.

Umřu?

Ano, ale ještě dlouho, dlouho, dlouho ne.

Umřeš ty?

Ano, ale ještě dlouho, dlouho ne.

Jak jsem vyrůstala, vstoupila smrt do našich běžných rozprav. Při večeři jsme debatovaly o rozdílech mezi pohřbem a kremací, nebo máma pronesla jedno ze svých nařízení: „Jestli se ze mě někdy stane slintající troska, prostě mě zastřel.“ Podobně jako u většiny témat bylo žertování o smrti naším způsobem, jak uznat její nevyhnutelnou přítomnost. Hovořily jsme o ní za denního světla, aby až jí budeme čelit později, samy, nebyla tak děšivá.

Jedné noci, když mi bylo dvacet dva nebo tři, jsem nemohla spát: Opět se ke mně vloudila opakující se mučivá vyhlídka, že přijdu o mámu. Tentokrát jsem se rozhodla, že ty myšlenky nezaženu. Dovolila jsem si živě představit máminu smrt, procítit bolest okamžiku, kdy se dozvím, že už tu není.

Jak se mi spánek vzdálil ještě víc, zašla jsem dokonce ještě dál: Představila jsem si následující den a den poté. Země se bude i nadále točit, a já budu ponechána ve světě bez ní. Ztratím svou mapu. Ztratím půdu pod nohama.

Komu budu moci zavolat s dotazem, jak uvařit brambory? Kdo mi bude déle než pět minut naslouchat, jak mluvím o své práci? Kdo mi všechno poví? Kdo mi všechno odpustí? Jak jen se dokážu tímto světem protloukat bez člověka, který mě na něj přivedl?

Břečela jsem. A pak mě něco napadlo. Druhý den ráno jsem mámu při přípravě snídaně požádala, aby sepsala návod, kterým bych se po její smrti mohla řídit, krok za krokem, den za dnem.

Zasmála se. A pak řekla ano.

Hallie Batemanová

The background of the page is an abstract painting consisting of numerous overlapping, diagonal brushstrokes. The color palette is soft and warm, ranging from pale pink and peach to deeper, more saturated shades of rose and magenta. The strokes vary in thickness and direction, creating a sense of movement and texture. The overall effect is ethereal and contemplative.

Den, kdy zemřu, proběhne asi takto...

Takhle by to mohlo
pokračovat celé dny.

Odlož ten telefon.

